Ankenævnet for Forsikring

Den 16. august 2017 blev i sag nr. 90607:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring hos GF-Forsikring A/S. Hun klager over selskabets fastsættelse af méngraden efter et anmeldt ulykkestilfælde den 25/6 2012, hvor hun kom til skade med venstre 3. tå, da hun slog den hårdt mod en sandkasse.

Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at det varige mén efter ulykken er mindre end 5 %. Selskabet har endvidere henvist til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser af henholdsvis den 6/10 2016 og den 7/3 2017.

Af udtalelsen af 6/10 2016 fremgår det bl.a.:

> "Vi vurderer:
> **Det varige mén er mindre end 5 procent**"
> ….
> **Varigt mén**
> **Andre relevante sager**
>
> [Klageren] har anmeldt en arbejdsskadesag vedrørende samme hændelse, som blev afvist grundet for sen anmeldelse.
>
> **Vurdering af varigt mén**
> Vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.
> Grundlaget for vores vurdering:
> - [Klageren] slog den 25. juni 2012 venstre fod ind i et hjørne af en sandkasse.
> - Ved egen læge den 8. august 2012 klagede [klageren] over smerter i venstre tå.
> - [Klageren] klagede til egen læge den 6. maj 2013 over forværrede smerter i venstre fod.

- Ved røntgenundersøgelse af venstre fod på [sygehus] den 3. september 2013 fandt man normale forhold i foden uden tegn på brud eller følger efter brud, men en skævstilling for storetåen.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over gener i venstre fod og venstre hofte som følge af besværet gang.

Vi vurderer i samråd med vores lægekonsulent, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og de aktuelle venstresidige fodgener, da der ikke er sandsynliggjort brosymptomer.

Ved brosymptomer forstås symptomer der 'danner bro' mellem skaden og de senere konstaterede gener/smerter. Brosymptomerne opstår i forbindelse med skaden eller umiddelbart derefter, og er vedvarende gennem hele sygdomsforløbet. Der må således ikke være tale om længerevarende symptomfrie perioder, og symptomerne skal være til stede når det varige mén skal fastsættes.

Det fremgår af sagens akter, at [klageren] klagede over venstresidige fodgener første gang den 8. august 2012, hvorefter hun næste gang klagede over gener fra venstre fod den 6. maj 2013, cirka 10 måneder efter.

Vi har desuden noteret os, at man ved røntgenundersøgelsen den 3. september 2013 ikke fandt et brud i venstre fods mellemfodsknogler eller tredje tå.

Vi vurderer derfor ikke, at hændelsen den 25. juni 2012 har medført et varigt mén på 5 procent eller derover grundet manglende årsagssammenhæng."

Ved fornyet vurdering foretaget den 7/3 2017 har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udtalt:

"Vi vurderer fortsat, at:

Det varige mén er mindre end 5 procent

På de næste sider kan I læse vores begrundelse.

…

Varigt mén

Det varige mén er fortsat mindre end 5 procent

Du har i brev af 15. januar 2017 anmodet om en genvurdering, da du er uenig i vores vurdering, og at du som følge af forkert gang nu har smerter i både venstre ben, hofte og begyndende smerter i højre ben.

Vi har i vores udtalelse af 6. oktober 2016 vurderet det varige mén til mindre end 5 procent grundet manglende årsagssammenhæng.

Et varigt mén vurderes på baggrund af de helbredsmæssige gener, som er opstået som følge af den anmeldte hændelse. For at en skade skal kunne siges at være en følge af en hændelse, skal der være medicinsk årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse

og de helbredsmæssige gener, samt der skal foreligge straks- og brosymptomer (gener i nær tidsmæssig sammenhæng med skaden, og vedvarende gener gennem hele forløbet).

Vi har lagt vægt på, at du et år efter et traume mod tredje tå på venstre fod klagede over gener som fra et Mortons neurom i venstre fod (nerveskade i foden), som også beskrevet ved speciallægeerklæringen af 6. juli 2015.

Det er vores vurdering, at den beskrevne hændelse ikke er egnet til at medføre et Mortons neurom.

Vi har lagt vægt på, at et Mortons neuron efter generel lægefaglig viden ses på baggrund af et traume (en skade) i 15 procent af tilfældene, og at de udløsende traumer indebærer frakturer (brud) mellemfodsknoglerne.

Vi har lagt vægt på, at der i dette tilfælde ikke er fundet frakturfølger i hverken mellemfodsknogler eller i tredje tå, samt at der ikke er sandsynliggjort brosymptomer i en periode på et år.

Vi bemærker, at det forhold, at de helbredsmæssige gener er opstået tidsmæssigt efter den anmeldte hændelse, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen og de aktuelle gener.

Da det er vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse den 25. juni 2012 og generne i venstre fod, vil eventuelle følgeskader ikke kunne tilskrives den anmeldte hændelse.

Vi vurderer på baggrund af ovenstående, at der ikke er grundlag for at ændre vores vurdering, og henviser i øvrigt til vores udtalelse.

Vi fastholder derfor vores udtalelse af 6. oktober 2016."

I bilag vedlagt klageskema af 14/3 2017 har klageren bl.a. anført:

"Jeg vil gerne klage over en sag, som jeg har haft anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen tilbage i 2013, da jeg ikke er enig i deres afgørelse.
De har afvist sagen flere gange, og med forskellige begrundelser. Første gang afviste de sagen pga. for sen anmeldelse. Nu siger de, at nerveknuden ikke er opstået pga. skaden og at der ikke dannes bro mellem skaden og bivirkningerne. Hvilket gør mig meget frustreret, da jeg mener de ikke forholder sig til sandheden omkring sagen og de tiltagende smerter/bivirkninger/begrænsninger jeg nu må leve med hver eneste dag.

Kort fortalt:
Det var i sommeren 2012. Var på arbejde som …. Havde bare tæer pga vejret. Så et barn var ved at falde bagover ud af sandkassen og ville lande på fliserne. Derfor handlede jeg hurtigt, hvilket resulterede i at foden hamrede ind i sandkassen med et voldsomt slag.
Ringede til lægen samme dag, fik fat i sygeplejersken i lægehuset som sagde, at såfremt den er brækket så skal jeg tape den ind med tåen ved siden af og gå med det sådan i lang tid. Var tåen brækket kunne de alligevel intet gøre. Det gjorde jeg så.
Men havde så mange smerter i foden at jeg gennem rigtig lang tid gik forkert på venstre fod. Gik oppe på ydersiden af foden for at aflaste smerterne og trykket. Der danner sig så en nerveknude ovenpå denne fod som jeg får fjernet på [sygehus] september 2014. Det

gjorde at min gang på foden blev lidt bedre og smerterne aftog men forsvandt ikke (den er stadig ikke helt ok og bliver det aldrig).
MEN pga den lange periode med forkert gang har det trukket op i mit venstre ben og givet mig mange smerter omkring hoften og på hele ydersiden af venstre ben. Værst fra hoften og ned til knæet.
Sidste nyt i sagen er, at jeg pga de store smerter dagligt opsøgte min læge (anden læge i samme lægehus) i november 2016. Hun sendte mig til røntgen på [sygehus]. Denne røntgen viste store bløddelsforkalkninger i mit lår. Ud fra det resultat henviste lægen mig til fysioterapeuten for at jeg skulle have shock wave behandlinger.
Disse behandlinger begyndte jeg straks på ude hos .... Behandlingerne er nu stoppet pga. manglende virkning.
Både lægen og fysioterapeuten mener, at de store bløddelsforkalkninger med stor sandsynlighed skyldes skaden af foden og den lange periode med dårlig gang på foden. Røntgen viste endda tegn på påbegyndende forkalkning i højre side. Fordi jeg går og kompenserer pga. smerter.
Nu har min læge sendt mig til ultralyd scanning på [sygehus] d. 23.3.17. For at se om den scanning viser noget som røntgen ikke viser.
Siden efteråret er mine smerter desværre tiltaget, og jeg må indrømme at jeg frygter lidt fremtiden mht. smerter. Og kan jeg fortsat arbejde som … 48 timer om ugen mange år endnu?

Arbejdsskadestyrelsen skriver, at de ikke finder sammenhæng mellem min skade og mine smerter, hvilket gør mig så gal, frustreret og ked af det. For det hænger klart sammen med skaden. Jeg har aldrig før haft problemer med min fod og mit ben. Nu lever jeg med daglige smerter og begrænsninger i bevæge-apparatet, da jeg ikke har så stor bevægelighed omkring venstre hofte som omkring højre hofte. Mange situationer dagligt giver smerter og natten er ofte lang og træls, da jeg ikke kan ligge på venstre side pga. smerter. Så sover ekstremt dårligt, hvilket er hårdt for kroppen gennem så lang tid. Føler klart min livskvalitet er blevet en del forringet siden skaden.

For nylig var jeg til rutine gennemgang i banken omkring mine pensionsordninger. Vi aftalte at jeg skal tegne et letforsikring for at sikre mig ved evt. tabt erhvervsevne, da beløbet i min pension gennem arbejdet er meget lavt. (Min bankrådgiver aner ikke noget omkring min skade og smerter. Så det var almindelig rådgivning). Men det viser sig, at jeg ikke kan tegne den forsikring pga. skaden. Så det er en ond cirkel jeg er kommet ind i.

Jeg vedhæfter lægejournal fra d 28.2.17, hvoraf det fremgår at bivirkningerne/smerterne skyldes skaden tilbage i 2012."

Hertil har selskabet i brev af 6/4 2017 til nævnet bl.a. bemærket:

"[Klageren] har tegnet ulykkesforsikring her i selskabet. For forsikringen gælder betingelserne 20-6. I februar 2015 anmeldte [klageren], at hun under arbejde som …, var kommet til skade med venstre 3. tå, idet hun slog den hårdt mod en sandkasse da et barn var ved at falde bagud.

Det fremgår ikke klart af medsendte klage til Ankenævnet, om der er GF Forsikring eller Arbejdsskadeforsikringen/ Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (herefter AES) der klages over.
Det er bl.a. uklart idet [klageren] indleder klagen med at skrive følgende:

> *'Jeg vil gerne klage over en sag, som jeg har haft anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen tilbage i 2013, da jeg ikke er enig i deres afgørelse'.*

Skaden er først anmeldt til GF Forsikring i 2015, hvorfor det tyder på at det er AES og ikke GF der klages over her.

Videre skrives der:

> *'De har afvist sagen flere gange med forskellige begrundelser. Første gang afviste de sagen pga. for sen anmeldelse'.*

GF Forsikring ikke på noget tidspunkt har afvist sagen på grund af for sen anmeldelse - dette har AES dog gjort i forhold til arbejdsskaden.

GF Forsikring har forelagt sagen for AES for at få fastslået om der er årsagssammenhæng mellem skaden og de nuværende gener.

AES konkluderede herefter følgende:

> *Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over gener i venstre fod og venstre hofte som følge af besværet gang. Vi vurderer i samråd med vores lægekonsulent, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og de aktuelle venstresidige fodgener, da der ikke er sandsynliggjort brosymptomer.*

Den 19. oktober 2016 meddelte [klageren] til GF Forsikring, at hun ikke var enig med AES i at der ikke var årsagssammenhæng. [Klageren] ville rette henvendelse til AES.

GF Forsikring oplyser herefter [klageren], at vi vil afvente om AES genoptager sagen. Den 19. januar 2017 får GF Forsikring meddelelse om, at AES har genoptaget sagen. Vi afventer nu denne fornyede udtalelse for sagens videre behandling.

For god ordens skyld skal det meddeles, at da AES har genoptaget sagen, vil der først indtræde forældelse et år efter deres fornyede vurdering.

GF Forsikring skal hermed høfligst foreslå sagen afvist, idet der ikke er søgt ordning med selskabet og idet sagen ikke er afsluttet herfra endnu.
Selskabet frafalder kald og varsel."

Heroverfor har klageren i mail af 28/4 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg ønsker at Ankenævnet for Forsikring skal fortsætte deres sagsbehandling.

Jeg ønsker at tilføje, at jeg pga daglige smerter stadig er i behandling på [sygehus], hvor jeg d. 12.4.17 fik to blokader omkring venstre hofte og næste behandling er d. 24.5.17. Blokaderne (har fået 5 stk til dato) har til dato ikke haft nogen eller kun ganske kortvarig effekt. Lægen der behandler mig på sygehuset vil have hoften scannet såfremt der stadig ingen effekt er af blokaderne efter næste blokade d. 24.5.17.

Så jeg er fortsat i behandling på ubestemt tid.
Og uden tvivl så er smerterne i hoften og bløddelsforkalkningerne i venstre lår kommet efter skaden på foden.

Ønskes flere oplysninger står jeg naturligvis klar."

I mail af 11/6 2017 har klageren yderligere anført:

"Jeg har modtaget brev fra jer, hvor i skriver at i vil afslutte min sag - uden at den bliver forlagt nævnet.

Jeg ønsker at sagen afgøres af nævnet

Grunden dertil skal findes i, at jeg stadig fastholder, at mine smerter/gener 100% er opstået efter skaden på min fod og deraf forkert gang på foden gennem lang til. Hvilken har givet smerter i hoften og området omkring hoften er blevet inflammatorisk.
Se vedhæftede skrivelse fra min egen læge, som også mener smerterne er relateret til den skade. Jeg har gennem længere tid jævnligt fået lagt en blokade i området omkring det inflammatoriske område, sidst d. 24.5.17 på [sygehus]. Her sagde lægen til mig, at han ikke synes jeg skal få flere blokader, da de ikke hjælper på den lange bane, hvilket jeg kun kan give ham ret i.

Jeg har gjort alt, hvad min læge har bedt mig om i forhold til at prøve fysioterapeut, shock wave behandlinger, kiropraktor, øvelser i varmt vand m.m. Der har kun været ganske få virkninger, men hver gang er smerterne/generne vent tilbage på fuld styrke igen efter kort tid.
Jeg kan stadig ikke sove/ligge på venstre side, hvilket jo giver mig en dårlige søvnkvalitet, da jeg altid skal ligge på højre side.

Jeg afventer at høre nærmere fra jer."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen.

I journalnotat af 28/2 2017 har klagerens praktiserende læge bl.a. noteret:

"**Diagnoser:**
L13 Symptom/klage fra hofte

Kontakt tekst:
Kommer da hun trods shock wave behandlinger fortsat har ondt i området omkring trochanter major og i et bånd ned til knæet svarende til tractus iliotibialis.

Ved gennemgang af hendes tidligere forløb og behandlinger, kan ses at [klageren] i 2012 støtte ind i en sandkasse med hendes venstre fod og dannede efterfølgende et neurom som hun fik fjernet i 2014.
gik i perioden efter hun havde slået foden skævt på foden for at kompensere for disse smerter og har herved udviklet smerter i venstre lår/ hofte.
Skaden tilbage i 2012 er registreret som en arbejdsskade, men følgerne efter skaden vurderes ligeledes arbejdsskadebetinget.
er forsøgt behandlet med injektioner med binyrebarkhormon uden større effekt og senest med shock wave behandlinger for evt at få løsnet op i hendes forkalkninger / entesopati ved trochanter major.

Ingen behandling har dog hjulpet noget."

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

" **4 Hvilke skade er dækket**

40 Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af legemet til følge.

Ved beskadigelse af forsikredes arme (fra fingerspids til og med skulderblad/kraveben) og ben (fra tåspids til og med hofteled) kræves alene, at skadeårsagen skal være pludselig og med en påviselig beskadigelse af legemet til følge. Beskadigelsen skal bestå i brud, bristning, overrivning, forvridning eller forstrækning.

…

5 Hvilke skader er ikke dækket

Det præciseres, at skade på ting - herunder briller - ikke er dækket af forsikringen.

50 Forsikringen dækker ikke skade, som skyldes:

- sygdom
- bestående sygdom eller sygdomsanlæg
- forværring af følgerne af skade som skyldes bestående eller tilstødende sygdom
- sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved en skade "

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at klageren den 25/6 2012 beskadigede sin venstre fods 3. tå, da hun slog den hårdt mod en sandkasse.

Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at det varige mén efter ulykken er mindre end 5 %. Selskabet har endvidere henvist til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser af henholdsvis den 6/10 2016 og den 7/3 2017.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin udtalelse af 6/10 2016 vurderet klagerens varige mén efter ulykken den 25/6 2016 til mindre end 5 %. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved sin vurdering blandt andet lagt vægt på, at der ved røntgenundersøgelse foretaget den 3/9 2013 blev fundet normale forhold i foden uden tegn på brud, men en skævstilling for storetåen, og at klageren aktuelt har gener i venstre fod og venstre hofte som følge af besværet gang. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har på denne baggrund fastsat det varige mén efter ulykken til mindre end 5 % på grund af manglen-

de årsagssammenhæng. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved genvurdering den 7/3 2017 fastholdt udtalelsen af 6/10 2016.

Efter en gennemgang af sagen, herunder Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser af henholdsvis den 6/10 2016 og den 7/3 2017, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat det varige mén efter ulykken til mindre end 5 %.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels